

II

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

OTSUSED

KOMISJON

KOMISJONI OTSUS,

19. detsember 2007,

Euroopa Aatomienergiaühenduse liitumise kohta tuumamaterjalide ja tuumarajatiste füüsilise kaitse konventsiooniga

(2008/99/EÜ, Euratom)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 101 teist lõiku,

võttes arvesse nõukogu 10. juuli 2007. aasta otsust 2007/513/Euratom heakskiidu andmise kohta Euroopa Aatomienergiaühenduse liitumisele tuumamaterjalide ja tuumarajatiste füüsilise kaitse muudetud konventsiooniga, ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu (edaspidi „Euratom asutamisleping“) artikli 2 punkti e kohaselt peab Euroopa Aatomienergiaühendus (edaspidi „ühendus“) tagama asjakohase järelevalve abil, et tuumamaterjale ei kasutataks muul kui ettenähtud eesmärgil.
- (2) Tuumamaterjali füüsilise kaitse konventsioon (edaspidi „konventsioon“) võeti vastu 1979. aastal ning see jõustus 1987. aastal. Konventsiooniga on liitunud 128 riiki ja ühendus. ⁽²⁾ Kõik Euroopa Liidu liikmesriigid on konventsiooni osalised.
- (3) Euroopa Ühenduste Kohus (edaspidi „Euroopa Kohus“) otsustas, ⁽³⁾ et liikmesriikide osalemine konventsioonis

on Euratomi asutamislepinguga kooskõlas ainult tingimusel, et oma pädevuste ja jurisdiktsiooni piirides on ühendus konventsiooni osaline liikmesriikidega samadel tingimustel, ning et teatavaid konventsiooni kohustusi saab ühenduse puhul rakendada üksnes ühenduse ja liikmesriikide tihedas koostöös nii läbirääkimiste ja sõlmimise protsessi käigus kui ka võetud kohustuste täitmisel,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Ühinemine tuumamaterjalide ja tuumarajatiste füüsilise kaitse konventsiooniga on käesolevaga Euroopa Aatomienergiaühenduse nimel heaks kiidetud.

Tuumamaterjalide ja tuumarajatiste füüsilise kaitse konventsiooni (1. lisa) ning selle artikli 18 lõike 4 ja artikli 17 lõike 3 kohase Euratomi deklaratsiooni tekst on lisatud käesolevale otsusele (2. lisa).

Artikkel 2

Võimalikult kiiresti pärast käesoleva otsuse vastuvõtmist antakse ühinemiskiri, millele on alla kirjutanud Euroopa Komisjoni delegatsiooni juht rahvusvaheliste organisatsioonide juures Viinis, hoiule tuumamaterjalide ja tuumarajatiste füüsilise kaitse konventsiooni hoiulevõtjale Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri peadirektorile.

⁽¹⁾ ELT L 190, 21.7.2007, lk 12.

⁽²⁾ 2007. aasta 31. mai andmed.

⁽³⁾ 14. novembri 1978. aasta otsus 1/78, EKL 1978, lk 2151, eelkõige otsuse regulatiivosa esimene osa ja lõige 34.

Artikkel 3

Võimalikult kiiresti pärast käesoleva otsuse vastuvõtmist kinnitab välissuhete eest vastutav Euroopa Komisjoni liige käesolevale otsusele lisatud teatisega (3. lisa), et Euroopa Komisjoni delegatsiooni juhile rahvusvaheliste organisatsioonide juures Viinis on antud volitused („täisvolitused“) otsusele lisatud deklaratsiooni hoiuleandmiseks konventsiooni hoiulevõtjana toimivale Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri peadirektorile.

Brüssel, 19. detsember 2007

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Andris PIEBALGS

1. LISA

Tuumamaterjalide ja tuumarajatiste füüsilise kaitse konventsioon

KÄESOLEVA KONVENTSIOONI OSALISRIIGID,

TUNNISTADES kõikide riikide õigust arendada ja kasutada tuumaenergiat rahumeelsel otstarbel ning nende õigustatud huvi tuumaenergia rahumeelsest kasutamisest saadava võimaliku kasu vastu,

OLLES VEENDUNUD, et on vaja hõlbustada rahvusvahelist koostööd ja tuumatehnoloogia siiret tuumaenergia rahumeelse kasutamise eesmärgil,

PIDADES MEELES füüsilise kaitse suurt tähtsust rahva tervise, ohutuse, keskkonna, riikliku ja rahvusvahelise julgeoleku kaitsmisel,

PIDADES SILMAS Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni (ÜRO) põhikirja eesmärgi ja põhimõtteid, mis käsitlevad rahvusvahelise rahu ja julgeoleku tagamist ning heanaaberlikkuse, koostöö ja sõbralike suhete edendamist riikide vahel,

VÕTTES ARVESSE, et ÜRO põhikirja artikli 2 lõikes 4 on sätestatud: „Kõik ÜRO liikmed hoiduvad oma rahvusvahelistes suhetes jõuga ähvardamisest või jõu tarvitamisest nii iga riigi territoriaalse puutumuse, poliitilise sõltumatuse vastu kui ka mõnel muul viisil, mis ei ole kooskõlas ÜRO eesmärkidega”,

TULETADES MEELDE peaassamblee 9. detsembri 1994. aasta resolutsioonile 49/60 lisatud deklaratsiooni rahvusvahelise terrorismi kõrvaldamise meetmete kohta,

SOOVIDES vältida võimalikke ohtusid, mis tulenevad tuumamaterjalide salakaubaveost, varastamisest ja ebaseaduslikust kasutamisest ning tuumamaterjalide ja tuumarajatiste sabotaažist, ning märkides, et nii riigi kui ka rahvusvahelisel tasandil on hakatud füüsilisele kaitsele selliste tegude eest üha suuremat tähelepanu pöörama,

OLLES SÜGAVALT MURES igalaadsete terroriaktide sagenemise pärast kogu maailmas ning rahvusvahelisest terrorismist ja organiseeritud kuritegevusest tingitud ohu pärast,

USKUDES, et füüsiline kaitse aitab tõkestada tuumarelvade levikut ja toetab terrorismivastase võitluse eesmärkide saavutamist,

SOOVIDES käesoleva konventsiooniga toetada tuumamaterjalide ja tuumarajatiste rahumeelsel otstarbel kasutamise füüsilist kaitset kogu maailmas,

OLLES VEENDUNUD, et tuumamaterjalide ja tuumarajatistega seotud õigusrikkumised tekitavad tõsist muret ning et on vaja kiiresti võtta asjakohased ja tõhusad meetmed või tugevdada olemasolevaid meetmeid, mis tagaksid selliste õigusrikkumiste ärahoidmise, avastamise ja nende eest karistamise,

SOOVIDES veelgi tugevdada rahvusvahelist koostööd, mille eesmärk on tuumamaterjalide ja tuumarajatiste füüsilise kaitse tõhusate meetmete kehtestamine kooskõlas iga osalisriigi õiguse ja käesoleva konventsiooniga,

OLLES VEENDUNUD, et käesolev konventsioon peaks kaasa aitama tuumajäätmete ohutule kasutamisele, ladustamisele ja vedamisele ning tuumarajatiste ohutule käitamisele,

TUNNISTADES, et soovitusel, mida füüsilise kaitse kohta rahvusvahelisel tasandil koostatakse ja regulaarselt ajakohastatakse, annavad juhiseid füüsilist kaitset tõhustada aitavate ajakohaste vahendite kohta,

TUNNISTADES ka, et sõjalistel eesmärkidel kasutatavate tuumamaterjalide ja tuumarajatiste tõhusa füüsilise kaitse eest vastutab see riik, kellele need tuumamaterjalid ja tuumarajatised kuuluvad, ning eeldades, et nimetatud materjalid ja rajatised on nii praegu kui ka edaspidi range füüsilise kaitse all;

ON KOKKU LEPPINUD järgmises:

Artikkel 1

Käesolevas konventsioonis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „tuumamaterjal” – plutoonium, milles isotoobi plutoonium-238 kontsentratsioon ei ületa 80 %; uraan-233; isotoobi 235 või 233 suhtes rikastatud uraan; looduses esinev uraani isotoopide segu, välja arvatud maagid ja maagijäätmelised ühendid või enamasti eespool nimetatud ainet sisaldav mis tahes muu materjal;
- b) „isotoobi 235 või 233 suhtes rikastatud uraan” – uraani isotoop 235 või 233 või mõlemad nimetatud uraani isotoobid sellisel hulgal, et nende isotoopide summaarse koguse suhe isotoobi 238 kogusesse on suurem kui looduslikult esinev isotoopide 235 ja 238 suhe;
- c) „tuumamaterjalide rahvusvaheline vedu” – tuumamaterjalisaadetise vedu mis tahes transpordivahendiga väljapoole saadetise lähteriigi territooriumi; vedu algab saadetise väljasõiduga saatja rajatisest veo lähteriigis ning lõpeb saadetise saabumisega vastuvõtja rajatisse veo lõppsihtriigis;
- d) „tuumarajatis” – rajatis (see mõiste hõlmab ka juurdekuuluvaid hooneid ja sisseseadet), kus tuumamaterjali toodetakse, töödeldakse, kasutatakse, käideldakse, hoitakse või kõrvaldatakse, kui sellise rajatise kahjustamine või töö häirimine võib kaasa tuua olulise kiirgushulga eraldumise või olulise koguse radioaktiivse materjali vabanemise;
- e) „sabotaaž” – tahtlik tegu, mis on suunatud tuumarajatisse vastu või tuumamaterjali vastu viimase kasutamise, ladustamise või veo ajal ja mis võib otseselt või kaudselt ohustada töötajaid, üldsust või keskkonda kiirguse eraldumise või radioaktiivse materjali vabanemise kaudu.

Artikkel 1A

Käesoleva konventsiooni eesmärk on saavutada ja tagada rahumeelsel otstarbel kasutatavate tuumamaterjalide ja tuumarajatiste tõhus kaitse kogu maailmas; hoida ära ja tõkestada selliste materjalide ja rajatistega seotud õigusrikkumised ning hõlbustada osalisriikide koostööd nimetatud eesmärkide saavutamiseks.

Artikkel 2

1. Käesolevat konventsiooni kohaldatakse rahumeelsel otstarbel kasutatavate tuumamaterjalide kasutamise, ladustamise ja veo suhtes ning rahumeelsel otstarbel kasutatavate tuumarajatiste suhtes, tingimusel et konventsiooni artikleid 3 ja 4 ning artikli 5 lõiget 4 kohaldatakse üksnes nimetatud tuumamaterjalide rahvusvahelise veo suhtes.
2. Osalisriik vastutab täielikult füüsilise kaitse korra kehtestamise, rakendamise ja toimimise tagamise eest oma territooriumil.
3. Käesolev konventsioon, välja arvatud kohustused, mida osalisriigid käesoleva konventsiooni raames selgesõnaliselt on lubanud täita, ei mõjuta riigi suveräänseid õigusi.
4. a) Käesolev konventsioon ei mõjuta osalisriikide muid õigusi, kohustusi ega vastutust, mis tulenevad rahvusvahelisest õigusest, eeskätt ÜRO põhikirja eesmärkidest ja põhimõtetest ning rahvusvahelisest humanitaarõigusest.
b) Konventsioon ei käsitle relvajõudude tegevust relvakokkupõrke ajal, nagu neid termineid kasutatakse rahvusvahelises humanitaarõiguses, milles käsitletakse sellist tegevust, ega ka riigi relvajõudude tegevust oma ametikohustuste täitmisel, kuivõrd seda käsitlevad muud rahvusvahelise õiguse eeskirjad.

- c) Käesoleva konventsiooni ühegi sättega ei saa õigustada jõu kasutamist rahumeelsel otstarbel kasutatavate tuumamaterjalide või tuumarajatiste vastu ega sellega ähvardamist.
 - d) Käesoleva konventsiooni ühegi sättega ei õigustata ega muudeta seaduslikuks muidu ebaseaduslikke tegusid ega takistata vastutusele võtmist vastavalt muudele seadustele.
5. Käesolevat konventsiooni ei kohaldata sõjalisel eesmärgil kasutatavate või ladustatavate tuumamaterjalide või sellist materjali sisaldavate tuumarajatiste suhtes.

Artikkel 2A

1. Iga osalisriik kehtestab ja rakendab oma jurisdiktsiooni piirides füüsilise kaitse korra, mis on kohaldatav tuumamaterjalide ja tuumarajatiste suhtes, ning tagab selle korra toimimise. Selle korra eesmärk on:
- a) kaitsta tuumamaterjali varguse ja muu ebaseadusliku võtmise eest selle kasutamise, ladustamise ja veo ajal;
 - b) tagada kiirete ja laiaulatuslike meetmete rakendamine kadunud või varastatud tuumamaterjali leidmiseks ja vajaduse korral taas oma valdusse võtmiseks; kui nimetatud materjal asub väljaspool osalisriigi territooriumi, tegutseb osalisriik vastavalt artiklile 5;
 - c) kaitsta tuumamaterjale ja tuumarajatisi sabotaaži eest ja
 - d) leevendada sabotaaži radioloogilisi tagajärgi või need minimeerida.
2. Lõike 1 rakendamiseks iga osalisriik:
- a) kehtestab füüsilise kaitse õigusliku ja reguleeriva raamistiku ning tagab selle toimimise;
 - b) moodustab või määrab pädeva(d) asutuse(d), kes vastutab (vastutavad) õigusliku ja reguleeriva raamistiku rakendamise eest, ja
 - c) võtab muud asjakohased meetmed, mis on vajalikud tuumamaterjalide ja tuumarajatiste füüsiliseks kaitseks.
3. Lõigetes 1 ja 2 sätestatud kohustuste täitmisel kohaldab iga osalisriik (mõjutamata seejuures ühtegi muud käesoleva konventsiooni sätet) järgmisi tuumamaterjalide ja tuumarajatiste füüsilise kaitse põhimõtteid, kuivõrd see on mõistlik ja praktiline.

PÕHIMÕTE A: Riigi vastutus

Riik vastutab täielikult füüsilise kaitse korra kehtestamise ja rakendamise ning selle toimimise tagamise eest oma territooriumil.

PÕHIMÕTE B: Kohustused rahvusvahelise veo ajal

Riik vastutab tuumamaterjalide piisava kaitse tagamise eest rahvusvahelise veo ajal seni, kuni vastutus kaitse eest on nõuetekohaselt üle läinud teisele riigile.

PÕHIMÕTE C: Õiguslik ja reguleeriv raamistik

Riik vastutab füüsilise kaitse õigusliku ja reguleeriva raamistiku kehtestamise ja selle toimimise tagamise eest. Nimetatud raamistikuga tuleks tagada kohaldatavate füüsilise kaitse nõuete kehtestamine ning see peaks hõlmama hindamise ja tegevusloa andmise süsteemi või muid loa andmiseks kasutatavaid menetlusi. Raamistik peaks hõlmama tuumarajatiste ja tuumamaterjalide veo kontrollimise süsteemi, mille abil saab kindlaks teha, kas tegevus- või muu loa kohaldatavad nõuded ja tingimused on täidetud, ning selles peaksid olema ette nähtud nende rakendamist tagavad meetmed, sealhulgas tõhusad mõjutusvahendid.

PÕHIMÕTE D: Pädev asutus

Riik peaks moodustama või määrama õigusliku ja reguleeriva raamistiku rakendamise eest vastutava pädeva asutuse, kellel on selle ülesande täitmiseks piisavad volitused ja pädevus ning rahalised vahendid ja inimressursid. Riik peaks võtma meetmed, millega ta tõhusalt tagab pädeva asutuse ning muude tuumaenergia edendamise või kasutamise eest vastutavate asutuste tegevuse omavahelise sõltumatuse.

PÕHIMÕTE E: Tegevusloa omanike vastutus

Füüsilise kaitse eri komponentide rakendamisega seotud vastutus tuleks igas riigis selgelt kindlaks määrata. Riik peaks tagama, et tuumamaterjalide või tuumarajatiste füüsilise kaitse rakendamise eest vastutab esmajärjekorras asjaomase tegevus- või muu loa omanik (nt ettevõtjad või vedajad).

PÕHIMÕTE F: Julgeolekukultuur

Kõik füüsilise kaitse korraldamisse kaasatud organisatsioonid peaksid pidama esmatähtsaks julgeolekukultuuri, selle arendamist ja toimimise tagamist, et tagada selle tõhus rakendamine kogu organisatsioonis.

PÕHIMÕTE G: Oht

Riigi füüsiline kaitse peaks tuginema riigi korraldatavale pidevale ohuhindamisele.

PÕHIMÕTE H: Järgjärguline lähenemisviis

Füüsilise kaitse nõuded peaksid põhinema järkjärgulisel lähenemisviisil, mille puhul võetakse arvesse ajakohast ohuhinnangut, suhtelist huvipakkuvust, materjali olemust ning tuumamaterjali loata kõrvaldamise ja tuumamaterjali või tuumarajatise vastase sabotaaži võimalikke tagajärgi.

PÕHIMÕTE I: Mitmetasandiline kaitse

Riigi kehtestatavates füüsilise kaitse nõuetes tuleks tugineda põhimõttele, et kaitsel on mitu (struktuurilist või muud tehnilist, isikkoosseisuga seotud ja organisatsioonilist) tasandit ja kaitsemeetodit, millest õigusrikuja peab oma eesmärkide saavutamiseks läbi tungima või mööda minema.

PÕHIMÕTE J: Kvaliteedi tagamine

Tuleks välja töötada ja rakendada kvaliteedi tagamise poliitika ja kavad, millega tagatakse, et kõikide füüsilise kaitsega seotud tegevuste konkreetsed nõuded täidetakse.

PÕHIMÕTE K: Hädaolukorra kavad

Kõik tegevusloa omanikud ja asjaomased asutused peaksid koostama hädaolukorra kavad (kriisikavad) tuumamaterjali loata kõrvaldamise või tuumarajatise või tuumamaterjali vastu suunatud sabotaažiakti või -katsega toimetulemiseks ning neid piisavalt harjutama.

PÕHIMÕTE L: Konfidentsiaalsus

Riik peaks sätestama nõuded sellise teabe konfidentsiaalsuse kaitseks, mille loata avaldamine kahjustab tuumamaterjali ja tuumarajatiste füüsilist kaitset.

4. a) Käesoleva artikli sätteid ei kohaldata tuumamaterjali suhtes, mille kohta osalisriik, võttes arvesse materjali olemust, kogust ja suhtelist huvipakkuvust ning selle vastu suunatud loata tegevuse võimalikke radioloogilisi ja muid tagajärgi ning kõnealuse valdkonna ajakohast ohuhinnangut, on teinud põhjendatud otsuse, et seda ei ole vaja reguleerida lõike 1 kohaselt kehtestatud füüsilise kaitse korraga.

- b) Tuumamaterjali, mille suhtes ei kohaldata käesoleva artikli sätteid vastavalt punktile a, tuleks kaitsta, järgides aruka juhtimise tavasid.

Artikkel 3

Iga osalisriik võtab oma õigusest lähtudes ja kooskõlas rahvusvahelise õigusega asjakohaseid meetmeid, mis tagavad, kuni see on võimalik, et tuumamaterjali rahvusvahelise veo korral nimetatud riigi territooriumil või tema jurisdiktsiooni alla kuuluva laeva või lennuki pardal, mis veab tuumamaterjali kõnesolevasse riiki või sellest välja, kaitstakse tuumamaterjali vastavalt I lisas kirjeldatud tasemele.

Artikkel 4

1. Ükski osalisriik ei ekspordi ega luba eksportida tuumamaterjali enne, kui on saanud kinnituse, et tuumamaterjali rahvusvahelise veo ajal kaitstakse nimetatud materjali vastavalt I lisas kirjeldatud tasemetele.
2. Ükski osalisriik ei impordi ega luba importida tuumamaterjali käesoleva konventsiooniga mitteühinenud riigist enne, kui on saanud kinnituse, et tuumamaterjali rahvusvahelise veo ajal kaitstakse nimetatud materjali vastavalt I lisas kirjeldatud tasemetele.
3. Osalisriik ei luba vedada tuumamaterjali ühest konventsiooniga mitteühinenud riigist teise läbi oma territooriumi mööda maismaad või siseveekogusid ega oma lennujaamade või meresadamate kaudu enne, kui on saanud kinnituse, kuivõrd see on praktiliselt võimalik, et tuumamaterjali rahvusvahelise veo ajal kaitstakse nimetatud materjali vastavalt I lisas kirjeldatud tasemetele.
4. Iga osalisriik, kes veab tuumamaterjali riigi ühest osast teise, kasutades selleks rahvusvahelisi vee- või õhuteid, kohaldab oma õigusest lähtudes I lisas kirjeldatud füüsilise kaitse tasemeid.
5. Osalisriik, kes löigete 1–3 kohaselt on kohustatud saama kinnituse selle kohta, et tuumamaterjali kaitstakse vastavalt I lisas kirjeldatud tasemetele, selgitab eelnevalt välja, milliste riikide maismaa- või siseveeteede või lennujaamade või sadamate kaudu läbivedu eeldatavasti toimub, ning teavitab sellest asjaomaseid riike.
6. Lõikes 1 osutatud kinnituse saamise kohustuse võib vastastikusel kokkuleppel anda üle osalisriigile, kes osaleb veos importiva riigina.
7. Käesolev artikkel ei mõjuta mingil viisil riigi, kaasa arvatud selle õhuruum ja territoriaalveed, territoriaalset ter-
viklikkust ega jurisdiktsiooni.

Artikkel 5

1. Osalisriik määrab oma kontaktpunkti käesoleva konventsiooniga seotud küsimuste arutamiseks ja teatab sellest teistele osalisriikidele kas otse või Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri kaudu.
2. Tuumamaterjali varguse, röövi või muul ebaseaduslikul viisil võtmise või selle võimaliku ohu korral tagavad osalisriigid, kooskõlas oma õigusega, igale seda soovivale riigile võimalikult laiaulatusliku koostöö ja abi nimetatud materjali tagasisaamisel ja kaitsmisel. Eeskätt:
 - a) võtab osalisriik asjakohased meetmed, et võimalikult kiiresti teavitada teisi riike, keda tema arvates ähvardab kõnesolev vargus, rööv või tuumamaterjali muu ebaseaduslik võtmine või selle võimalik oht, ning teavitab vajaduse korral ka Rahvusvahelist Aatomienergiaühendust ja muid asjaomaseid rahvusvahelisi organisatsioone;

b) vahetavad osalisriigid seda tehes vajaduse korral omavahel, samuti Rahvusvahelise Aatomienergiaühenduse ja muude asjaosaliste rahvusvaheliste organisatsioonidega teavet, mis on seotud ohustatud tuumamaterjali kaitsmise, mereveo-konteinerite puutumatus kontrollimise või ebaseaduslikult võetud tuumamaterjali tagasisaamisega,

i) kooskõlastades oma jõupingutusi diplomaatiliste ja muude kokkulepitud kanalite kaudu;

ii) osutades abi, kui seda küsitakse;

iii) tagades kättesaadud tuumamaterjali tagastamise, kui tuumamaterjal on eespool nimetatud asjaoludel varastatud või kaduma läinud.

Asjaomased osalisriigid otsustavad, milliseid vahendeid nad koostöö tegemisel kasutavad.

3. Osalisriigid teevad oma siseriiklikust õigusest ja rahvusvahelise õigusega neile pandud kohustustest lähtudes igasugust võimalikku koostööd tuumamaterjali või tuumarajatise ähvardava sabotaažiohu või nende sabotaaži korral:

a) kui osalisriigil on teavet tuumamaterjali või tuumarajatise sabotaaži ohu kohta mõnes muus riigis, otsustab ta, milliseid asjakohaseid meetmeid ta võtab, et võimalikult kiiresti teavitada ohustatud riiki ja vajaduse korral ka Rahvusvahelist Aatomienergiaühendust ning muid asjaomaseid organisatsioone ning hoida ära sabotaaž;

b) kui osalisriigis on toimunud tuumamaterjali või tuumarajatise sabotaaž ning selle riigi arvates võib kiirgus mõjutada ka muid riike, võtab kõnealune riik, ilma et see mõjutaks tema muid rahvusvahelisest õigusest tulenevaid kohustusi, asjakohased meetmed, et teavitada võimalikult kiiresti seda riiki või neid riike, keda kiirgus võib mõjutada, ning vajaduse korral ka Rahvusvahelist Aatomienergiaühendust ja muid asjaomaseid rahvusvahelisi organisatsioone, et minimeerida või leevendada sabotaaži radioloogilisi tagajärgi;

c) kui osalisriik palub abi punktides a ja b sätestatud juhtudel, siis teeb iga osalisriik, kellele abipalve on saadetud, kiiresti otsuse ja teavitab abi palunud osalisriiki kas otse või Rahvusvahelise Aatomienergiaühenduse vahendusel sellest, kas, kui suures ulatuses ja millistel tingimustel saab ta soovitud abi anda;

d) punktides a–c ette nähtud koostöö kooskõlastamine toimub diplomaatiliste või muude kokkulepitud kanalite kaudu. Koostöös kasutatavate vahendite suhtes lepivad asjaomased osalisriigid kokku kahe- või mitmepoolselt.

4. Suuniste saamiseks tuumamaterjali rahvusvahelise veo füüsilise kaitse süsteemide väljatöötamise, toimimise tagamise ja täiustamise kohta teevad osalisriigid sellekohast koostööd või konsulteerivad omavahel otse või Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri ja muude asjaomaste organisatsioonide vahendusel.

5. Osalisriik võib konsulteerida ja teha vajaduse korral koostööd muude osalisriikidega otse või Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri ja muudega asjaomaste organisatsioonide kaudu, et saada juhiseid oma riigis kasutatava, ladustatava ja veetava tuumamaterjali ning tuumarajatiste füüsilise kaitse riiklike süsteemide väljatöötamiseks, toimimise tagamiseks ja täiustamiseks.

Artikkel 6

1. Osalisriik võtab asjakohaseid meetmeid, mis on kooskõlas tema õigusega, et kaitsta mis tahes teabe konfidentsiaalsust, mille ta on konfidentsiaalselt saanud teiselt osalisriigilt vastavalt käesoleva konventsiooni sätetele või osalemise kaudu käesoleva konventsiooni rakendamisega seotud mis tahes tegevuses. Kui osalisriigid edastavad konfidentsiaalset teavet rahvusvahelistele organisatsioonidele või riikidele, kes ei ole käesoleva konventsiooni osalised, tuleb võtta meetmeid teabe konfidentsiaalsuse kaitsmiseks. Teiselt osalisriigilt konfidentsiaalset teavet saanud osalisriik võib edastada selle teabe kolmandale poolele üksnes nimetatud teise osalisriigi nõusolekul.

2. Käesolevas konventsioonis ei nõuta osalisriikidelt sellise teabe esitamist, mida nad oma riigi õiguse kohaselt edastada ei tohi või mis võib ohustada asjaomast riiki või tuumamaterjalide või -rajatiste füüsilist kaitset.

Artikkel 7

1. Iga osalisriigi õiguse kohaselt tuleb muuta karistatavaks tahtlik:
- a) tegu, mis seisneb tuumamaterjali seadusliku loata vastuvõtmises, omamises, kasutamises, siirdamises, muutmises, kõrvaldamises või levitamises ning mis põhjustab või võib põhjustada inimeste surma või tekitab või võib tekitada neile tõsiseid vigastusi või kahjustab või võib kahjustada oluliselt omandit või keskkonda;
 - b) tuumamaterjali vargus või röövimine;
 - c) tuumamaterjali kõrvaldamine või pettuse teel omandamine;
 - d) tegu, mis seisneb tuumamaterjali seadusliku loata vedamises, lähetamises, riiki sisseveos või riigist väljaveos;
 - e) tegu, mis on suunatud tuumarajatisse vastu või takistab selle tööd, kusjuures ründaja põhjustab tahtlikult inimeste surma või tekitab neile raskeid vigastusi või teab, et tema tegu võib seda põhjustada, või kahjustab oluliselt omandit või keskkonda radioaktiivse kiirguse või radioaktiivsete ainetega kokkupuute või radioaktiivsete ainete vabanemise läbi, välja arvatud juhul, kui nimetatud tegu on sooritatud kooskõlas selle osalisriigi õigusega, mille territooriumil tuumarajatis asub;
 - f) tegu, mis seisneb tuumamaterjali nõudmises ähvarduste, jõu kasutamise või mis tahes viisil hirmutamisega;
 - g) ähvardamine:
 - i) kasutada tuumamaterjali inimeste surmamiseks või neile tõsiste vigastuste tekitamiseks või omandi või keskkonna olulisel määral kahjustamiseks või punktis e kirjeldatud õigusrikkumiste sooritamiseks või
 - ii) panna toime punktides b ja e kirjeldatud õigusrikkumine, sundides mõnd füüsilist või juriidilist isikut, rahvusvahelist organisatsiooni või riiki teatavat tegu sooritama või teatava teo toimepanekust hoiduma;
 - h) katse sooritada punktides a–e kirjeldatud õigusrikkumine;
 - i) tegu, mis seisneb punktides a–h kirjeldatud mis tahes õigusrikkumises osalemises;
 - j) tegu, mis seisneb punktides a–h kirjeldatud õigusrikkumise korraldamises või juhtimises, ja
 - k) tegu, millega aidatakse ühise eesmärgi nimel tegutseval inimrühmal punktides a–h kirjeldatud õigusrikkumist toime panna, kui selline tegu on tahtlik ja:
 - i) pannakse toime kas selleks, et toetada rühma kuritegelikku tegevust või eesmärki, ning kui see tegevus või eesmärk sisaldab punktides a–g kirjeldatud õigusrikkumise sooritamist või
 - ii) tegutsemise ajal ollakse teadlik rühma kavatsusest toime panna punktides a–g kirjeldatud õigusrikkumine.
2. Iga osalisriik muudab käesolevas artiklis kirjeldatud õigusrikkumised karistatavaks ja määrab asjakohased karistused, mille puhul arvestab asjaomaste õigusrikkumiste raskust.

Artikkel 8

1. Iga osalisriik võtab meetmed, mis võivad olla vajalikud jurisdiktsiooni kehtestamiseks artiklis 7 sätestatud õigusrikkumiste üle järgmistel juhtudel:

a) õigusrikkumine on toime pandud asjaomase riigi territooriumil või selles riigis registreeritud laeva või õhusõiduki pardal;

b) väidetav rikkuja on asjaomase riigi kodanik.

2. Iga osalisriik võtab ka meetmed, mis võivad olla vajalikud jurisdiktsiooni kehtestamiseks õigusrikkumiste üle juhul, kui väidetav rikkuja viibib asjaomase osalisriigi territooriumil ja ta ei anna teda artikli 11 kohaselt välja ühelegi lõikes 1 nimetatud riigile.

3. Käesoleva konventsiooniga ei välistata mis tahes kriminaaljurisdiktsiooni rakendamist vastavalt riigi õigusele.

4. Lisaks lõigetes 1 ja 2 nimetatud osalisriikidele võib iga osalisriik, kes osaleb tuumamaterjalide rahvusvahelises veos importiva või eksportiva riigina, kehtestada rahvusvahelise õiguse kohaselt oma jurisdiktsiooni artiklis 7 sätestatud õigusrikkumiste üle.

Artikkel 9

Kui osalisriik, kelle territooriumil väidetav rikkuja viibib, on veendunud, et olukord seda nõuab, võtab ta kooskõlas oma õigusega asjakohased meetmed, sealhulgas vahi alla võtmine, et tagada asjaomase isiku kohalolek tema vastutusele võtmiseks või väljaandmiseks. Käesoleva artikli kohaselt võetud meetmetest teavitatakse viivitamata neid riike, kes on kohustatud vastavalt artiklile 8 kehtestama oma jurisdiktsiooni, ning vajadusel ka muid asjaomaseid riike.

Artikkel 10

Osalisriik, kes ei anna välja oma territooriumil viibivat väidetavat rikkujat, annab juhtumi tarbetu viivituse ja ühtegi erandit tegemata lahendamiseks üle pädevale asutusele, kes võtab väidetava rikkuja vastutusele, järgides asjaomase riigi õigusega kehtestatud menetlust.

Artikkel 11

1. Artiklis 7 sätestatud õigusrikkumisi käsitletakse süütegudena, mille puhul nähakse kõikides osalisriikide vahel sõlmitud väljaandmislepingutes ette väljaandmine. Osalisriigid kohustuvad lisama need õigusrikkumised igasse edaspidi nende vahel sõlmitavasse väljaandmislepingusse.

2. Kui osalisriik, kes seab väljaandmise tingimuseks asjaomase lepingu olemasolu, saab väljaandmistootluse teiselt osalisriigilt, kellega ta ei ole väljaandmislepingut sõlminud, võib ta nimetatud õigusrikkumiste puhul kaaluda väljaandmise õigusliku alusena käesoleva konventsiooni kasutamist. Väljaandmise suhtes kohaldatakse ka muid tingimusi, mis on sätestatud selle riigi õiguses, kellele taotlus esitati.

3. Osalisriigid, kes ei pea lepingu olemasolu väljaandmise tingimuseks, tunnistavad nimetatud õigusrikkumised vastastikku süütegudeks, mille puhul kohaldatakse väljaandmist, arvestades tingimusi, mis on sätestatud selle riigi õiguses, kellele väljaandmistootlus esitati.

4. Osalisriikidevahelise väljaandmise seisukohast käsitlevad osalisriigid kõiki nimetatud õigusrikkumisi kuritegudena, mida nagu ei oleks toime pandud mitte üksnes nende tegelikus toimepanemise kohas, vaid nagu oleksid need toime pandud ka nende osalisriikide territooriumil, kes on vastavalt artikli 8 lõikele 1 kohustatud kehtestama oma jurisdiktsiooni.

Artikkel 11A

Ühtegi artiklis 7 sätestatud õigusrikkumist ei saa väljaandmise või vastastikuse õigusabi seisukohalt käsitada poliitilise süüteona, poliitilise süüteoga seotud süüteona või poliitilise motiiviga süüteona. Seega ei saa sellise õigusrikkumise põhjal esitatud väljaandmise või vastastikuse õigusabi taotlust tagasi lükata üksnes põhjendusega, et see käsitleb poliitilist süütegu, poliitilise süüteoga seotud süütegu või poliitilise motiiviga süütegu.

Artikkel 11B

Käesoleva konventsiooni ühegi sättega ei kohustata kedagi välja andma või vastastikust õigusabi osutama juhul, kui taotluse saanud riigil on põhjust uskuda, et taotlus väljaandmise või vastastikuse õigusabi kohta seoses artiklis 7 nimetatud õigusrikkumisega on esitatud vaid selleks, et mõista inimese üle kohut või karistada teda tema rassi, usutunnistuse, rahvuse, etnilise päritolu või poliitiliste vaadete pärast, või kui taotluse rahuldamine kahjustaks asjaomase isiku olukorda mõnel eespool nimetatud põhjusel.

Artikkel 12

Igale isikule, kelle suhtes rakendatakse artiklis 7 osutatud õigusrikkumisega seotud menetlust, tagatakse õiglane kohtlemine kõikides menetluse etappides.

Artikkel 13

1. Artiklis 7 nimetatud õigusrikkumiste suhtes algatatud kriminaalmenetluse puhul osutavad osalisriigid üksteisele võimalikult laiaulatuslikku abi, mis hõlmab ka nende kasutuses olevate tõendite esitamist, kui need on vajalikud menetluse jaoks. Kõikidel juhtudel kohaldatakse selle riigi õigust, kellele taotlus esitati.

2. Lõike 1 sätteid ei mõjuta kohustusi, mis tulenevad muudest kahe- või mitmepoolsetest lepingutest, mis reguleerivad praegu või edaspidi täielikult või osaliselt vastastikuse abi andmist kriminaalasjades.

Artikkel 13A

Käesolev konventsioon ei mõjuta tuumatehnoloogia rahuotstarbelist siiret, kui see toimub tuumamaterjalide ja tuumaraajatiste füüsilise kaitse tugevdamise eesmärgil.

Artikkel 14

1. Iga osalisriik teavitab hoiulevõtjat oma õigusnormidest, millega jõustatakse käesolev konventsioon. Hoiulevõtja edastab sellekohase teabe regulaarselt kõikidele osalisriikidele.

2. Osalisriik, kus väidetavale rikkujale esitatakse süüdistus, teavitab võimaluse korral kõigepealt asjaomase juhtumiga otseselt seotud riike menetluse lõpptulemustest. Osalisriik edastab teabe lõpptulemuste kohta ka hoiulevõtjale, kes teavitab kõiki riike.

3. Käesoleva konventsiooniga ei nõuta osalisriigilt teabe esitamist õigusrikkumise põhjal algatatud kriminaalmenetluse kohta, kui õigusrikkumine on seotud oma riigis kasutatava, ladustatava või veetava tuumamaterjaliga ning nii väidetav rikkuja kui ka tuumamaterjal jäävad selle osalisriigi territooriumile, kus õigusrikkumine toime pandi, või kui õigusrikkumine on seotud tuumarajatisega ja väidetav rikkuja jääb selle osalisriigi territooriumile, kus õigusrikkumine toime pandi.

Artikkel 15

Lisad moodustavad käesoleva konventsiooni lahutamatu osa.

Artikkel 16

1. Viis aastat pärast 8. juulil 2005 vastu võetud muudatuse jõustumist kutsub hoiulevõtja kokku osalisriikide konverentsi, et olemasolevast olukorrast lähtudes vaadata üle käesoleva konventsiooni rakendamine ning selle preambuli, kogu regulatiivosa ja lisade asjakohasus.

2. Mitte sagedamini kui iga viie aasta tagant võib osalisriikide enamus ka edaspidi samal eesmärgil konverentsi kokku kutsuda, esitades selleks hoiulevõtjale sellekohase taotluse.

Artikkel 17

1. Kui kahe või enama osalisriigi vahel tekib vaidlus käesoleva konventsiooni tõlgendamise või kohaldamise üle, konsulteerivad osalisriigid omavahel, püüdes lahendada vaidlust läbirääkimiste või muude rahumeelsete vahenditega, mis on vastuvõetavad kõikidele vaidluse osalistele.

2. Kui sedalaadi vaidlust ei ole võimalik lahendada lõikes 1 kirjeldatud viisil, võib üks vaidluse osalistest taotleda otsust vahekohtult või Rahvusvaheliselt Kohtult. Kui vaidlus on esitatud vahekohtule ja vaidlusosalised ei ole kuue kuu jooksul taotluse esitamise kuupäevast suutnud vahekohtumenetluse korraldamise suhtes kokku leppida, võib vaidluse osaline esitada taotluse Rahvusvahelise Kohtu presidendile või ÜRO peasekretärile ühe või mitme vahekohtuniku määramiseks. Kui vaidluse osaliste taotlused on omavahel vastuolus, on eesõigus ÜRO peasekretärile esitatud taotlusel.

3. Iga osalisriik võib käesoleva konventsiooni allakirjutamisel, ratifitseerimisel, vastuvõtmisel, heakskiitmisel või sellega ühinemisel teatada, et ta ei soovi end siduda ühe või kummagi lõikes 2 sätestatud vaidluse lahendamise menetlusega. Muud osalisriigid ei ole kohustatud nimetatud menetluse kohta reservatsiooni esitanud osalisriigi suhtes järgima lõikes 2 sätestatud vaidluse lahendamise menetlust.

4. Lõike 3 kohaselt võib iga reservatsiooni esitanud osalisriik sellest igal ajal loobuda, teatades sellest hoiulevõtjale.

Artikkel 18

1. Käesolev konventsioon on allakirjutamiseks avatud kõikidele riikidele Rahvusvahelise Aatomienergiaühenduse peakorteris Viinis ja ÜRO peakorteris New Yorgis alates 3. märtsist 1980 kuni selle jõustumiseni.

2. Käesolev konventsioon kuulub alla kirjutanud riikide poolt ratifitseerimisele, vastuvõtmisele või heakskiitmisele.

3. Pärast konventsiooni jõustumist on see avatud ühinemiseks kõikidele riikidele.

4. a) Käesolev konventsioon on allakirjutamiseks või ühinemiseks avatud rahvusvahelistele ja piirkondlikele organisatsioonidele, mis on loodud integratsiooni või muul eesmärgil tingimusel, et sellisesse organisatsiooni kuuluvad suveräänsed riigid ning et see on pädev pidama läbirääkimisi ning sõlmima ja kohaldama rahvusvahelisi lepinguid käesoleva konventsiooniga hõlmatud küsimustes.

b) Oma pädevuse piires kasutab nimetatud organisatsioon õigusi ja täidab kohustusi, mis käesolev konventsioon annab ja paneb osalisriikidele.

c) Kui kõnealune organisatsioon saab konventsiooniosaliseks, esitab ta hoiulevõtjale deklaratsiooni, milles on loetletud tema liikmesriigid ning need konventsiooni artiklid, mida tema suhtes ei kohaldata.

d) Kõnealune organisatsioon ei saa oma liikmesriikide häälele lisaks ühtegi täiendavat häält.

5. Ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirjad antakse hoiule hoiulevõtjale.

Artikkel 19

1. Käesolev konventsioon jõustub kolmekümnendal päeval pärast kahekümne esimese ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiuleandmist hoiulevõtjale.

2. Iga riigi jaoks, kes pärast kahekümne esimese ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiulevõtmise kuupäeva käesoleva konventsiooni ratifitseerib, vastu võtab, heaks kiidab või sellega ühineb, jõustub konventsioon kolmekümnendal päeval pärast seda, kui nimetatud riik on oma ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiule andnud.

Artikkel 20

1. Ilma et see piiraks artikli 16 kohaldamist, võib osalisriik teha ettepanekuid konventsiooni muutmiseks. Muutmisettepanek esitatakse hoiulevõtjale, kes edastab selle viivitamata kõikidele osalisriikidele. Kui osalisriikide enamus nõuab hoiulevõtjalt konverentsi kokkukutsumist muutmissettepaneku arutamiseks, kutsub hoiulevõtja kõik osalisriigid konverentsile, mis algab mitte varem kui 30 päeva pärast kutsete väljasaatmist. Hoiulevõtja saadab viivitamatult kõikidele osalisriikidele iga muudatuse, mis konverentsil kõikide osalisriikide poolt kahekolmandikulise hääleteenamusega heaks kiidetakse.

2. Kolmekümnendal päeval pärast seda, kui kaks kolmandikku osalisriike on oma ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiulevõtja kätte hoiule andnud, jõustub muudatus iga osalisriigi suhtes, kes annab hoiule muudatuse ratifitseerimise, vastuvõtmise, heakskiitmise või sellega ühinemise kirja. Seejärel jõustub muudatus iga muu osalisriigi suhtes sel kuupäeval, kui asjaomane osalisriik annab hoiule oma muudatuse ratifitseerimise, vastuvõtmise, heakskiitmise või sellega ühinemise kirja.

Artikkel 21

1. Iga osalisriik võib käesoleva konventsiooni denonsseerida, teatades sellest kirjalikult hoiulevõtjale.
2. Denonsseerimine jõustub saja kaheksakümnendal päeval pärast teatise kättesaamist hoiulevõtja poolt.

Artikkel 22

Hoiulevõtja teatab viivitamata kõikidele riikidele:

- a) igast käesolevale konventsioonile allakirjutamisest;
- b) igast ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiulevõtmisest;
- c) igast artikli 17 kohasest reservatsioonist või loobumisest;
- d) igast teatisest, mille on esitanud organisatsioon vastavalt artikli 18 lõike 4 punktile c;
- e) käesoleva konventsiooni jõustumisest;
- f) käesoleva konventsiooni muudatuse jõustumisest ja
- g) igast artikli 21 alusel toimunud denonsseerimisest.

Artikkel 23

Käesoleva konventsiooni originaaleksemplar, mille araabia-, hiina-, hispaania-, inglise-, prantsuse- ja venekeelne tekst on võrdselt autentne, antakse hoiule Rahvusvahelise Aatomienergiaühenduse peadirektori kätte, kes saadab selle tõestatud koopiad kõikidele riikidele.

I LISA

Tuumamaterjali rahvusvahelise veo suhtes kohaldatavad füüsilise kaitse tasemed vastavalt II lisa liigitusele

1. Tuumamaterjali füüsilise kaitse tasemed ajutisel ladustamisel rahvusvahelise veo ajal:
 - a) III kategooria materjale ladustatakse alal, millele juurdepääs on kontrolli all;
 - b) II kategooria materjale ladustatakse alal, mis on pideva valvurite või elektronseadmete järelevalve all ning mis on ümbritsetud füüsilise tõkkega, mille sissepääsude arv on piiratud ja nõuetekohase kontrolli all, või mis tahes samaväärse füüsilise kaitse tasemega alal;
 - c) I kategooria materjale ladustatakse eespool määratletud II kategooria kaitstud alal, millele on juurdepääs üksnes isikutel, kelle usaldusväärsust on kontrollitud, ning mida jälgivad valvurid, kel on tihe kontakt asjaomaste reageerimisüksustega. Selles valdkonnas võetavate erimeetmete eesmärk peaks olema iga rünnaku, kõrvalise isiku juurdepääsu ja tuumamaterjali loata kõrvaldamise avastamine ja ärahoidmine.
 2. Tuumamaterjalide rahvusvahelise veo füüsilise kaitse tasemed on järgmised:
 - a) II ja III kategooria materjalide veol järgitakse eriettevaatusabinõusid, sealhulgas saatja, saaja ja vedaja vahel eelnevalt sõlmitud kokkuleppeid ning saatva ja vastuvõtva riigi jurisdiktsiooni ja järelevalve alla kuuluvate füüsiliste või juriidiliste isikute eelnevat kokkulepet, milles täpsustatakse veoga seotud vastutuse ülemineku aeg, koht ja kord;
 - b) I kategooria materjalide veol järgitakse samu eriettevaatusabinõusid nagu eespool määratletud II ja III kategooria materjalide veo puhul ning lisaks toimub see saatemeeskonna pideva järelevalve all ja tingimustel, mis tagavad tiheda kontakti asjaomaste reageerimisüksustega;
 - c) loodusliku uraani veol, kui see ei esine maagi või maagijäätmete vormis ning kui veetav kogus sisaldab üle 500 kg uraani, hõlmab kaitse eelteadet saadetise kohta, milles täpsustatakse transpordiviisi ja eeldatav saabumisaeg, ning kinnitust saadetise vastuvõtmise kohta.
-

II LISA

Tabel: Tuumamaterjalide liigitus

Materjal	Vorm	Kategooria		
		I	II	III ^(c)
1. Plutoonium ^(a)	kiiritamata ^(b)	2 kg või rohkem	vähem kui 2 kg, kuid rohkem kui 500 g	500 g või vähem, kuid rohkem kui 15 g
2. Uraan-235	kiiritamata ^(b) — isotoobi U-235 suhtes kuni 20 % või enam rikastatud uraan — isotoobi U-235 suhtes kuni 10 %, kuid vähem kui 20 % rikastatud uraan — isotoobi U-235 suhtes üle loodusliku taseme, kuid alla 10 % rikastatud uraan	5 kg või rohkem	vähem kui 5 kg, kuid rohkem kui 1 kg 10 kg või rohkem	1 kg või vähem, kuid rohkem kui 15 g vähem kui 10 kg, kuid rohkem kui 1 kg 10 kg või rohkem
3. Uraan-233	kiiritamata ^(b)	2 kg või rohkem	vähem kui 2 kg, kuid rohkem kui 500 g	500 g või vähem, kuid rohkem kui 15 g
4. Kiiritamata kütus			vaesestatud või looduslik uraan, toorium või väherikastatud kütus (alla 10 % lõhustuvaid materjale) ^(d) ^(e)	

^(a) Kogu plutoonium, välja arvatud selline, milles isotoobi plutoonium-238 kontsentratsioon on üle 80 %.

^(b) Reaktoris kiiritamata materjal või reaktoris kiiritatud materjal, mille kiirgustase ühe meetri kaugusel ilma kaitseta on 1 Gy/h (100 rad/h) või sellest väiksem.

^(c) III kategooriasse mittekuuluvaid koguseid ja looduslikku uraani tuleks kaitsta aruka juhtimise tavade kohaselt.

^(d) Ehkki see kaitsetase on soovitatav, võivad osalisriigid vajaduse korral pärast konkreetsete asjaolude hindamist määrata muu füüsilise kaitse taseme.

^(e) Muu kütuse, mis tulenevalt oma algsest lõhustuva materjali sisaldusest liigitatakse enne kiiritamist I või II kategooriasse, võib ühe kategooria võrra madalamale liigitada, kui kütuse kiirgustase ületab 1 m kaugusel ilma kaitseta 1 Gy/h (100 rad/h).

2. LISA

Euroopa Aatomienergiaühenduse deklaratsioon vastavalt konventsiooni artikli 18 lõikele 4 ja artikli 17 lõikele 3

Praegu on Euroopa Aatomienergiaühenduse liikmeteks järgmised riigid: Belgia Kuningriik, Bulgaaria Vabariik, Tšehhi Vabariik, Taani Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik, Eesti Vabariik, Iirimaa, Kreeka Vabariik, Hispaania Kuningriik, Prantsuse Vabariik, Itaalia Vabariik, Küprose Vabariik, Läti Vabariik, Leedu Vabariik, Luksemburgi Suurhertsogiriik, Ungari Vabariik, Malta Vabariik, Madalmaade Kuningriik, Austria Vabariik, Poola Vabariik, Portugali Vabariik, Rumeenia, Sloveenia Vabariik, Slovaki Vabariik, Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik ning Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik.

Ühendus teatab, et tema suhtes ei kohaldata tuumamaterjali ja tuumarajatiste füüsilise kaitse konventsiooni artikleid 8–13 ja artikli 14 lõikeid 2 ja 3.

Lisaks teatab ühendus konventsiooni artikli 17 lõike 3 kohaselt, et kuna kohtuasjade menetlemisel Rahvusvahelises Kohtus võivad osalisteks olla üksnes riigid, on ühendus seotud üksnes artikli 17 lõikes 2 osutatud vahekohtumenetlusega.

3. LISA

TÄISVOLITUSED

Mina, allakirjutanu,, välissuhete ja Euroopa naabruspoliitika eest vastutav Euroopa Ühenduste Komisjoni liige, kinnitan käesolevaga, et olen andnud

hr/pr

kes juhib Euroopa Komisjoni delegatsiooni

rahvusvaheliste organisatsioonide juures Viinis,

täisvolitused, et ta Euroopa Aatomienergiaühenduse nimel annaks Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri peadirektorile hoiule ühinemiskirja ühenduse liitumise kohta tuumamaterjalide ja tuumarajatiste füüsilise kaitse konventsiooniga.

Brüssel,